

מסורת הש"ס

(א) לעיל נט., ז [לעיל ל:]
 (ב) פסחים סה. [מנחות טז:]
 (ג) ע"ש תוס' פסחים פ"ד ה"י.
 (ד) עיי' ת"ח וירקא נדבה פרש'
 (ה) ד"ה א, [תוס' סנהדרין
 פ"ג ה"ג מכות יט. תמורה כא.].
 (ו) עירובין ב., (ז) וע"ש תוס'
 עירובין ג: ד"ה בין ד"ה ואכ"א.
 (ח) וע"ש תוס' לעיל נג: קד"ה
 [מן] (ט) לעיל ז, ע"ש.

הגהות הב"ח

(א) תוֹב' ד"ה ואומר קנעיס וכו'
חמש עשרה אמה בגובהה וכו':
(ב) בא"ד ומיהו בסמוך נמי
קשה כי פריך וכו' והתנן וכו'
אמאי לא משני וכו' לורת הפתח
אלא צ"ל דכיון: (ג) בא"ד
ועוד י"ל דשער החצר:

גליון הש"ס

גמ' אין אוכלין בנינו שירי
מנחה. ולאחר שחזר ונבנה עי'
תוס' צ"מ דף נג ע"ב ד"ה לא
פליג:

שינויי נוסחאות

[illegible]

אמה אל הכסף. אכל השער וקס"ד^ה צבובה קאלמר וז"ה לכל החצר:
משפת מזבח ולמעלה. למעלה מן המזבח היה גובה ה' אמות: **משפת סובב ולמעלה.** עד מקום הקרנות ולמעלה הימנו ו' אמות וגובה הקרן אמה: **ור' יהודה.** אומר^ה דברים ככתבן כי גמיר ג"ש דרצוע רצוע רצועה דגמיר^ה למימר דמאחשיתו מוודד וממונה דיוחוקאל^ה ודלעלי: **ולרבי יהודה.** נהי גמי דדברים ככתבן הא קא מיתחזי כהן דהא^ה גובהו שלש וקלעים אינן אלא חמש והוא^ה על גמיו ג' אמות ומנא דלשו למעלה מן הקלעים: **בשלמא** לרבי יהודה היינו דכתיב קידש. המלך את [תוך החצר] וגו' להעמיד כל הרצפה לקדש לשם מוצח וקדושתה בשירי מנחה ובשירי דכאמר בצבצבועת (דף ד. ט.): **מאי קידש.** את תוך החצר: ומשני קדשו לשם עזרה להעמיד בו מוצח אברים: **בשלמא** לר' יוסי. דאמר של שלמה גדול ושל משה קטן: היינו דכתיב קטן. אמונה הנחשת והכי קאלמר העמיד מוצח אברים כי מוצח הנחשת קטן^ה אלא לרבי יהודה. דאמר כולה רצפה קידש דמוצח^ה שלמה לא יכול להכיל העולה: **מאי קטן.**

אממה אל הכתף ומה^א) ת"ל יד^ב אמות משפת
מזובח ולמעלה ומה ת"ל^ג ושש אמות קומתו
משפת סובב ולמעלה ור' יהודה כי גמיר גזירה
שוה ברחבה הוא דגמיר ולרבי יהודה הא
קא מיתחזי כהן נהי דכהן מיתחזי עבודה
כבידו לא מיתחזי בשלמא לרבי יהודה היינו
דכתיב^ד קידש אלא לרבי יוסי מאי קידש
להעמיד כה מזבח בשלמא לרבי יוסי היינו
דכתיב^ה קטן אלא לרבי יהודה מאי קטן הכי
קאמר מזבח אבנים שעשה שלמה תחת
מזבח הנחשת קטן הוה במאי פליגי מר סבר
דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מפנים ומר סבר
דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מבנין אמר
רבא^ו מודה רבי יהודה בדמים דתניא^ז רבי
יהודה אומר כוס אחד היה ממלא מדם
התערובות ושופכו^ח על גבי מזבח שאם ישפך
דמו של אחת מהן נמצא זה מכשירו ואי
סלקא דעתך סבר רבי יהודה כולה^ט עזרה
ממקדשא הא איתעבידא ליה מצוותיה ודלמא
ממשום^י דקסבר שפיכה מכח האדם בעינן אם
כין נשקליה ונשפך ליה אדוכתיה ודלמא
ממשום דבעינן מצוה מן המובחר אמר רבי
אלעזר^{יא} מזבח שנפגם אין אוכלין^{יב} בנינו שירי
ממנחה שנאמר^{יג} ואכלוה מצות אצל המזבח
וכי אצל המזבח אכלוה אלא בזמן שהוא
שלם ולא בזמן שהוא חסר אשכחן שירי
ממנחה דקדשי קדשים מנול^{יד} ת"ל יקדש קדשים
יקדשים קלים מנין אמר אביי אתיא מדרשא
ר' יוסי דתניא^{טו} ר' יוסי אומר ג' דברים משום

כשרה לכך דכתיב [טז] במנחה מנחת תאכל במקום קדוש
 (ויקרא ו: 1) קדש קדשים [יז]. בג"ש דקדש קדשים ילפי מהדדי: משום
 ג'

ועשרים אמה ובשמעתא קמייחא לעירוזין (ד' ק"ג) קשה טפי דפרין
 לר' יהודה לילפו מפתח שער החצר ופי' שם בנקועתם
 שמי לשונות ופי' בלשון שני דפרין ^מ שיחשב פתח ברחב עשרים ומשני
 שער החצר איקרי פתח סתמא לא איקרי ואיבעית אימא כי כתיב

חמש עשרה ^(ב) בגזובה כתיב והכתיב
וקומה ה' אמות יהוה מושפת מנוח
ולמעלה ופי' שם צקונטרס דהיינו כר'
יוסי דשמעמן וזו היא תימה דלא מאינן
למימר חמש עשרה אמה בגזובה כתיב
אלא ברצוהו כדפרש"י ועוד קשה לה
מרחבה פריך תחם הוה ליה למימר
הכי אלף הא דתמן הרחב מעשר אמות
ימעט יתלף מפתח שער החצר כיון דעד
השטח איירי בגזובה ועוד לר' יהודה
אמאי הוצרך להקשות מפתח החצר
פתח ^(א) אולם דקאי ביה הוה ליה לאקשויי
ועוד אמאי קושיא מפתח החצר התנן ^(ב)
יש לו צורת הפתח ה"ז למעט וחצר
אורת הפתח הוה ליה שה"ז העמודים
משי דלדיס וכלונסות על גביהן
שהקלעים תלויין בזה ומיהו ^(ג) בסמוך
^(ד) (קשה) כי פריך ור' יהודה מפתחו
של אולם גמר והתנן וכו' ^(ה) לא משני
שאני פתחו של אולם דה"ל צורת הפתח
[ובע"כ ז"ל] דכיון דאליבא דרב
קיימא לא משני הכי דליהו תני במתני'
צריך למעט כדאמר תחם ^(א) והמאי
טעמא ^(ב) פריך [שפיר] השטח
ועוד ^(ג) דשער חצר לא ה"ל צורת הפתח
שהכלונסות היו על הווין שקבועין
בעמודין מנחוץ ואמרינן תחם צפ"ק
דק ^(ד) צורת הפתח שעשאה מן האד
לא עשה כלום. ומפרש רבינו ^(ה)
דמגובה פריך תחם דלא יחשב פתח
ביתר מה' אמות ומסתבדרא ^(א) היא לן
טפי למילף מפתח החצר ממאי דילף
מפתח ההיכל דפתח ^(ב) המשכן על
כרחי שלא דרין איקרי פתח אלף
מועד וחידוש הוא דלא הוה ליה גיפופי
שהיה פרוץ לפניו כמלואו ^(ג) הלכך פתח

וההיכל שהיה במקומו^א נלחם שלא כדין נמי איקרי פתח וכתר הדי גרסא
 קלעים ט"ו אמה^ב ובי דכמי וקומה ברוחב ה' אמות
 ומשפת קלעים ולמעלה וההיא שנייה כרבי יוסי דהכל וז"ל ט"ו אמה
 גבי בקר דהואל לא מיתקומא אללא ברבבא לוי פירוש הוא כלומר
 אמות והאי דכמי בקלעים וקומה ה' אמות ודאי משפת מוצת
 אמה היינו^ג הוא דכמי גבי מקד בסקו ויקהל ומשפת דמשפת
 וכן נלד המוצח [שכמן]^ד שהקלעים היו ט"ו רוחב מימין הפתח וכן
 כ' אמה וקומה ה' אמות ברוחב לעומת קלעי החצר פירוש שהמקד כל
 וזו היא אמת^ה גובה של פתח וההיא שנייה בתימה ללא לרצון
 ודה שנייה קמא יתיישב לרבי יהודה דשניין פתח סתמא לא איקרי דהכי
 והכל שפשמין גרסי^ו אמות אף מוצח^ז אמות קלעים
 ומשכן לא גרסיין כלל קלעים ט"ו ביחלתא דר' יוסי ופירושא בעלתא
 ח' אמות משפת מוצח כ' ור"ת פתח בסקו הישר דלשמואל
 ואפפת היכל קאי ואי אפשר לומר כן כלל דמכומי כמה קראי בפרשת
 דמאי משני פתח שער איקרי פתח סתמא לא איקרי כיון דנקרא שער
 (ביחלתא מה) והיה גובהו עשרים^ח ח' קאמר מוצח אבנים שעשה
 ויעמוד אל מוצח המשפת מוצח הנשחם מי היה אמר להן הקצ"ה התחילו
 להכיר מוצח הנשחם כלל: **בזרה** רבי יהודה בדרבים. תימה מאי
 בדרים בזני. תימה דלא יליף מהיקא מוצח התורה^ט אדרבים מדרשא
 נופח יליף ממעשר וכי תימה לא למעשר שכן טעון וידוי וסקף וזורה
 ואשם דמנאי שפיר פתח ראה אנכי בקרסם ופאנכס אלו חטאות
 דמכותר (דף פ.) בקרן ופאנך אלו חטאות ואשמות:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

י' אב ג מ"י פ"ג מהלכות
פסח"מ הלכה כז כה:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

ומלמא משום דבעינן מצוה מן
המביחר. הוא הדין דהוה
מלי למימר משום דבעינן יסוד:
"תוד"ה אחיא בו" דריש פ"ב
למבות בקרר ואשמואל אלו המצוות
ואשמואל. ולמאי דאמר ריב"ז לעיל
(דף נ"ג) דלכילה לא קיימין
אחטאות ואשמות דכתיב אחס
ובתכס נחא (מהר"ם):

(ד' רח) אמה הוא גבדיה (תוס' הרא"ש שם), וכש"מ אמה גובהה: (בב' ז"ב מדוע הוקף כסבורים: ל') והיוני (ש"מ:): (א') ש"מ מוחק מינות [שכמו:] שהקלעים היו ש"ו ורחב: (לב') וכמו כן (שם:): (ג') מדה
 ה' קנע' התלך כפי' כל גביה אלף מנה (תוס' הרא"ש שם): (לה') ולא ירסין ואומר ולא ירסין בני כו' כ"ל (ש"מ:): (לו') ז"ל רבנא (ש"מ:): (לז') ש"מ מקן דל"ל לפירוש ביבני, וה' חנו מוסח לבהמו' לעלוי' בנות
 ו' יין חלמ' ר' כלמינו: (לח') ש"מ נוסף וכבש. וז"ה לשון הכינורא' לקמן סב ע"א: (הל' ז') ח"ל וסמ"א חומא דקדשי' גופיה גילף ממועשר וזכי חומא כו'. והשאל נמחק וכע"ז ברא"ש. ס"א חומא ל"ל
 קרא דמייתי והבאמם שמה וגו' ועוד כו' (ש"מ:): (מ') דקדש קדש שנו' (ש"מ:): (מ"א) ועוד דמנהא גופה גילף ממועשר הקל וזכי חומא כו' כ"ל (ב"ש, ובכ"ז בגליות, וע' מילרין), ל"א ועוד
 קדשי' גופיה גילף (ש"מ:):